

RAAD VAN STATE

afdeling Wetgeving

advies 78.804/16
van 2 maart 2026

over

een voorontwerp van decreet ‘over het loopbaankrediet’

Op 15 januari 2026 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse minister van Onderwijs, Justitie en Werk verzocht binnen een termijn van dertig dagen een advies te verstrekken over een voorontwerp van decreet ‘over het loopbaankrediet’.

Het voorontwerp is door de zestiende kamer onderzocht op 12 februari 2026. De kamer was samengesteld uit Wouter PAS, kamervoorzitter, Toon MOONEN en Annelies D’ESPALLIER, staatsraden, Johan PUT, assessor, en Greet VERBERCKMOES, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Laurens LAVRYSEN, adjunct-auditeur.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 2 maart 2026.

*

STREKKING

1. Het om advies voorgelegde voorontwerp van Vlaams decreet voert een stelsel van loopbaankrediet in, dat in de plaats komt van het huidige stelsel van de loopbaancheques.¹

BEVOEGDHEID

2. Luidens artikel 1 van het voorontwerp regelt het aan te nemen decreet een gemeenschapsaangelegenheid. In de memorie van toelichting wordt verduidelijkt dat loopbaanbegeleiding onder het stelsel van loopbaankrediet beschouwd wordt als een gemeenschapsaangelegenheid, aangezien deze “gericht [is] op de beroepsopleiding en begeleiding van werknemers in functie van hun vorming”.

In tegenstelling tot het decreet van 19 december 2003 ‘houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2004’, dat rechtsgrond biedt voor het besluit van de Vlaamse Regering van 17 mei 2013 ‘betreffende de loopbaanbegeleiding’, voorziet het voorliggende voorontwerp in een decretale omschrijving van het begrip “loopbaanbegeleiding” die verstrekt wordt in het kader van het loopbaankrediet. Luidens artikel 2, 3°, van het voorontwerp omvat deze “de professionele ondersteuning van personen die professioneel actief zijn bij het nemen van loopbaankeuzes en -beslissingen tijdens een proces waarbij de ontdekking, de versterking of de ontwikkeling van de loopbaancompetenties die nodig zijn om de loopbaan zelf actiever te beheren, centraal staan zodat hun arbeidsmarktpositionering kan worden versterkt”. Het stelsel van het loopbaankrediet is dus gericht op het bewerkstelligen van een duurzame inschakeling van professioneel actieve personen op de arbeidsmarkt, eerder dan op het begeleiden van deze personen naar een nieuwe arbeidsplaats. Het kan dan ook als een maatregel van beroepsomscholing- en bijscholing, in de zin van artikel 4, 16°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 ‘tot hervorming der instellingen’ (hierna: BWHI) gekwalificeerd worden en niet als een maatregel van arbeidsbemiddeling, in de zin van artikel 6, § 1, IX, eerste lid, 1°, BWHI. Dergelijke loopbaanbegeleiding dient bovendien niet binnen het formele kader van een opleiding verstrekt te worden om beschouwd te kunnen worden als een maatregel van beroepsomscholing en -bijscholing, aangezien het daarvoor volstaat dat de maatregel gericht is op de verwerving van vaardigheden die bijdragen tot de duurzame inschakeling op de arbeidsmarkt.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Artikel 2

3. Artikel 2, 1°, van het voorontwerp bevat een definitie van het begrip “aanvrager” als een persoon die het loopbaankrediet aanvraagt. Zulk een definitie is overbodig en wordt beter weggelaten. De voorwaarden die aan deze aanvrager worden opgelegd, waaronder het feit dat hij

¹ Zie het besluit van de Vlaamse Regering van 17 mei 2013 ‘betreffende de loopbaanbegeleiding’, dat rechtsgrond vindt in artikel 102 van het decreet van 19 december 2003 ‘houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2004’. Artikel 37 van het voorontwerp voorziet in de opheffing daarvan.

professioneel actief moet zijn, volgen uit bepalingen van het voorontwerp (in het bijzonder artikel 4 ervan) en horen hoe dan ook niet thuis in een definitie.

Artikel 2, 2°, van het voorontwerp definieert het begrip “algemene verordening gegevensbescherming”. Ook deze definitie is overbodig aangezien verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 ‘betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG (algemene verordening gegevensbescherming)’ zelf deze citeertitel in het opschrift vermeldt.

4. Artikel 2, 3°, tweede zin, van het voorontwerp bevat inhoudelijke vereisten waaraan de loopbaanbegeleiding dient te voldoen, eerder dan een omschrijving van het begrip “loopbaanbegeleiding”. In beginsel valt het af te raden om regelgevende elementen op te nemen in een definitie.² Bovendien worden deze vereisten reeds afdoende geregeld in artikel 7, § 1, eerste lid, 1°, en § 2, van het voorontwerp. Zoals de gemachtigde bevestigt, wordt de tweede zin van artikel 2, 3°, dan ook het best geschrapt.

5. Artikel 2, 5°, van het voorontwerp definieert het “loopbaankrediet” als “de regeling tot toekenning van loopbaanbegeleiding die een geregistreerde loopbaanbegeleider biedt aan een aanvrager conform de voorwaarden, vermeld in dit decreet”.

Deze definitie, die verwijst naar de gehele regeling, lijkt soms accuraat, bijvoorbeeld voor het gebruik van de term in artikel 1, 4°, van het voorontwerp. Door het voorontwerp heen wordt de term “loopbaankrediet” evenwel ook gebruikt in de zin van de omschrijving in artikel 3 van het voorontwerp, namelijk als het krediet dat voor zes uur loopbaanbegeleiding kan worden toegekend. De terminologische onduidelijkheid wordt bijzonder zichtbaar in artikel 24 van het voorontwerp, waarin de stellers dit probleem klaarblijkelijk hebben willen oplossen door telkens te spreken van “het loopbaankrediet, vermeld in artikel 3 van dit decreet”.

De stellers moeten deze onduidelijkheid wegnemen door een duidelijk onderscheid te maken tussen de ondersteuning die in artikel 3 van het voorontwerp wordt bedoeld (“loopbaankrediet”), en de gevallen waarin naar de gehele regeling wordt verwezen (“het stelsel van loopbaankrediet”). Artikel 2 van het voorontwerp moet in die zin worden aangepast.

Artikel 4

6. Aangezien het aan te nemen decreet op een gemeenschapsaangelegenheid betrekking heeft, moet in artikel 4, eerste lid, 1°, a), van het voorontwerp verwezen worden naar “het Nederlandse taalgebied” en “het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad” in plaats van naar “het Vlaamse Gewest” en “het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest”.³

² Omzendbrief VR 2019/4 betreffende de wetgevingstechniek, aanbeveling 154.

³ Ook de verwijzing naar het Waalse Gewest wordt dan het best vervangen door een verwijzing naar het Franse en Duitse taalgebied.

7. Aangezien de beroepsactiviteit waarnaar verwezen wordt die is van de persoon die in artikel 4, eerste lid, 1°, b) en c), bedoeld wordt, moet het woord “diens” in deze bepalingen vervangen worden door het woord “zijn”. “Diens” verwijst immers naar een andere persoon dan de persoon die het onderwerp van de bijzin vormt.

8.1. Artikel 4, eerste lid, 2°, b), van het voorontwerp legt aan de persoon die niet werkt onder een arbeidsovereenkomst of in een statuut de bijkomende voorwaarde op dat hij “als zelfstandige aangesloten [is] bij een sociale verzekeringskas voor zelfstandigen of bij de Nationale Hulpkas voor de Sociale Verzekeringen der Zelfstandigen”.

In tegenstelling tot wat geldt in de huidige regelgeving volstaat het dus niet dat een zelfstandige een beroepsbezigheid uitoefent in België om aanspraak te maken op gesubsidieerde loopbaanbegeleiding.⁴ Bijgevolg zullen personen die zelfstandige activiteiten uitoefenen in het Nederlandse of het tweetalige taalgebied maar die geen sociale verzekering in België hebben afgesloten niet langer in aanmerking komen voor gesubsidieerde loopbaanbegeleiding.

8.2. De ontworpen regeling kan de uitoefening van de vrijheid van vestiging of dienstverlening (artikel 49 en 56 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie) minder aantrekkelijk maken of belemmeren.

Het is vaste rechtspraak van het Hof van Justitie dat nationale maatregelen die de uitoefening van de in het Verdrag gewaarborgde fundamentele vrijheden kunnen belemmeren of minder aantrekkelijk kunnen maken, slechts toelaatbaar kunnen zijn mits zij zonder discriminatie worden toegepast, zij een doel van algemeen belang nastreven, geschikt zijn om de verwezenlijking daarvan te waarborgen en niet verder gaan dan noodzakelijk is om het gestelde doel te bereiken.⁵

8.3. Gevraagd om voornoemde beperking van de vrijheid van vestiging of dienstverlening te verantwoorden, antwoordt de gemachtigde als volgt:

“Het is gerechtvaardigd dat een nationale wetgever een werkelijke band met de geografische arbeidsmarkt vraagt bij een maatregel. Hiermee wordt de integratie van de begunstigde in de arbeidsmarkt gewaarborgd. De beperking van het personeel toepassingsgebied bijgevolg tot personen die een werkelijke band hebben met de Vlaamse arbeidsmarkt, in deze zelfstandigen die in België een beroepsbezigheid uitoefenen en aangesloten zijn bij een Belgische sociale verzekering, is hier gerechtvaardigd. De finaliteit van de loopbaanbegeleiding is immers het verhogen van de inzetbaarheid en de flexibiliteit op de arbeidsmarkt alsook de zelfsturing van de aanvrager, om op die manier de arbeidsmarktpositie van de professioneel actieve persoon te verbeteren. Het is dan ook proportioneel dat de wetgever vraagt dat het centrum van de belangen van de zelfstandige in België ligt en gekoppeld is aan de Belgische sociale zekerheid.”

8.4. Voor een maatregel die als doelstelling heeft om de arbeidsmarktpositie van professioneel actieve personen te verbeteren, is het vanuit het oogpunt van de Europese vrijheden rechtmatig om te vereisen dat er een werkelijke band bestaat tussen de aanvrager hiervan en de

⁴ Artikel 2, 7°, b), van het besluit van de Vlaamse Regering van 17 mei 2013, in samenhang met artikel 3 van het koninklijk besluit nr. 38 van 27 juli 1967 ‘houdende inrichting van het sociaal statuut der zelfstandigen’.

⁵ Zie bijvoorbeeld HvJ (Grote Kamer) 13 november 2018, C-33/17, *Čepelnik d.o.o.*, punt 42.

Belgische arbeidsmarkt. Bovendien kan worden aangenomen dat de aansluiting van een zelfstandige bij een Belgische sociale verzekering inderdaad geschikt is om een dergelijke band aan te tonen.

De vraag rijst evenwel of het hanteren van één enkel criterium ter beoordeling van het bestaan van een daadwerkelijke band tussen een zelfstandige en de Belgische arbeidsmarkt, niet verder gaat dan noodzakelijk in zoverre dit criterium uitsluit dat andere representatieve factoren die het bestaan kunnen aantonen van een werkelijke band met de Belgische arbeidsmarkt in aanmerking worden genomen.⁶ Uit het Europees recht volgt bijvoorbeeld dat een persoon die in hoofdzaak zelfstandige werkzaamheden verricht in België, maar die tevens, hoe beperkt ook, werkzaam is als werknemer of ambtenaar in een andere lidstaat, onderworpen is aan de sociale zekerheid van die andere lidstaat. Ook een persoon die in hoofdzaak zelfstandige werkzaamheden verricht in België maar die in een andere lidstaat woont en daar minstens 25 % van zijn werkzaamheden verricht of minstens 25 % van zijn inkomsten verkrijgt, zal onderworpen zijn aan de sociale zekerheid van die andere lidstaat.⁷ In beide gevallen rijst de vraag of wel volgehouden kan worden dat de betrokken personen geen voldoende band met de Belgische arbeidsmarkt zouden vertonen.

8.5. Het strekt bijgevolg tot aanbeveling om de voorwaarden voor zelfstandigen om toegang te krijgen tot het loopbaankrediet te onderwerpen aan een nieuw onderzoek, teneinde de verenigbaarheid hiervan met de Europese vrijheden te verzekeren.

9. In tegenstelling tot het huidige artikel 3, § 1, tweede lid, 3°, van het besluit van de Vlaamse Regering van 17 mei 2013, voorziet artikel 4, eerste lid, 3°, van het voorontwerp niet uitdrukkelijk in de gelijkstelling van werkervaring in het buitenland voor de vervulling van de werkervaringsvereiste. Hierover ondervraagd, antwoordt de gemachtigde het volgende:

“De gelijkstelling van werkervaring die in het buitenland werd opgedaan, met name in andere lidstaten van de Europese Unie of de Europese Economische Ruimte, wordt niet uitdrukkelijk in het decreet opgenomen. Artikel 4, derde lid van het voorontwerp machtigt de Vlaamse Regering om te bepalen wat onder ‘werkervaring van minimaal zeven jaar’ moet worden verstaan. Binnen de uitoefening van deze delegatie zal de Vlaamse Regering voorzien dat ook werkervaring opgedaan in een andere EU/EER-lidstaat in aanmerking komt voor de berekening van de vereiste werkervaring. Op die wijze wordt er rekening gehouden met de vereisten die voortvloeien uit het vrij verkeer van werknemers en de vrijheid van vestiging.”

⁶ *Mutatis mutandis* HvJ 11 juli 2002, C-224/98, *D’Hoop*; HvJ 15 september 2005, V-258/04, *Ioannidis*; en HvJ 25 oktober 2012, C-367/11, *Prete*. In deze zaken oordeelde het Hof van Justitie dat het vrij verkeer van werknemers zich verzet tegen het hanteren van één enkel criterium om een werkelijke band met de Belgische arbeidsmarkt aan te tonen (inzake de voltooiing van studies in België of inzake het gedurende een bepaalde periode hebben gevolgd van studies in België), bij uitsluiting van andere representatieve factoren aan de hand waarvan dergelijke band kan aangetoond worden, in het kader van de toegang van jonge werkzoekenden tot een wachttuitkering (de huidige inschakelingsuitkering).

⁷ Artikel 13 van verordening (EG) nr. 883/2004 van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 ‘betreffende de coördinatie van de socialezekerheidsstelsels’, gelezen in samenhang met artikel 14 van verordening (EG) nr. 987/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 16 september 2009 ‘tot vaststelling van de wijze van toepassing van Verordening (EG) nr. 883/2004 betreffende de coördinatie van de socialezekerheidsstelsels’.

Het verdient aanbeveling deze verduidelijking in de memorie van toelichting op te nemen.

10. Gevraagd wat er precies beoogd wordt met de machtiging aan de Vlaamse Regering uit artikel 4, tweede lid, van het voorontwerp om het “sociaal statuut” nader te bepalen, antwoordt de gemachtigde het volgende:

“De decretale regeling omschrijft in artikel 4, eerste lid, 2°, in grote lijnen de categorieën van personen die voor het loopbaankrediet in aanmerking komen, met name werknemers enerzijds en zelfstandigen anderzijds. Deze categorieën zijn echter te ruim om operationeel toegepast te kunnen worden zonder verdere concretisering. Daarom voorziet artikel 4, tweede lid, in een machtiging aan de Vlaamse Regering om het ‘sociaal statuut’ van de aanvrager nader te bepalen. Deze machtiging beoogt het volgende:

- Nood aan precisering van beroepsstatuut: Het arbeidsrecht en sociaal zekerheidsrecht kennen diverse subcategorieën binnen de basisgroepen van werknemers en zelfstandigen (bijv. uitzendarbeid, platformarbeid, zelfstandigen in bijberoep, meewerkende echtgenoten). Deze diversiteit vereist bijkomende afbakening. De decretale machtiging laat toe om deze subcategorieën te identificeren en duidelijk te bepalen welke daarvan binnen het toepassingsgebied van het loopbaankrediet vallen.

- Operationele uitvoerbaarheid: Voor de toekenning van het loopbaankrediet moeten uitvoeringsregels worden voorzien omtrent bewijsvoering, statuut bij aanvang versus statuut bij opname, en uitzonderingssituaties (zoals tijdelijke werkloosheid of ziekte). Deze elementen zijn te gedetailleerd voor het decreetsniveau en worden daarom aan een uitvoeringsbesluit toevertrouwd.”

De aldus beoogde draagwijdte van de delegatie blijkt evenwel niet uit de tekst van het voorontwerp en kan niet onder het “nader bepalen” van het sociaal statuut worden begrepen. Als het bijvoorbeeld de bedoeling is de Vlaamse Regering te machtigen om het toepassingsgebied van de regeling te beperken, *in casu* aan de hand van het sociaal statuut, moet dit uitdrukkelijk uit de tekst van het voorontwerp blijken.

Artikel 7

11. Aan artikel 7 van het voorontwerp moet worden toegevoegd dat de vereiste voorwaarden voor loopbaanbegeleiding gelden “binnen het kader van dit decreet”. De voorwaarden gelden immers enkel als voorwaarden voor het verkrijgen van het in artikel 3 van het voorontwerp bedoelde loopbaankrediet en de in artikel 16 van het voorontwerp bedoelde vergoeding.

12. Artikel 7, § 1, eerste lid, 2°, van het voorontwerp vereist dat de loopbaanbegeleiding in het kader van het loopbaankrediet in het Nederlands plaatsvindt.

Uit de rechtspraak van het Grondwettelijk Hof volgt dat de gemeenschappen niet bevoegd zijn om middels subsidies, en behoudens de in artikel 129, § 1, van de Grondwet bedoelde

aangelegenheden, het gebruik der talen te regelen.⁸ De ontworpen bepaling kan bijgevolg geen doorgang vinden. Desgevallend zou wel vereist kunnen worden dat de loopbaanbegeleider het belang van het Nederlands erkent bij de uitvoering van de loopbaanbegeleiding.⁹

13. Artikel 7, § 1, eerste lid, 3°, van het voorontwerp bepaalt onder meer dat de loopbaanbegeleiding niet wordt aangeboden aan werknemers die werken bij ondernemingen die verbonden zijn met de werkgever van de loopbaanbegeleider. Artikel 7, § 1, tweede lid, bepaalt wat onder verbonden ondernemingen dient te worden verstaan voor de toepassing van het eerste lid, 3°. Uit de memorie van toelichting blijkt dat deze bepaling inhoudelijk geïnspireerd is door artikel 1:20 van het Wetboek van vennootschappen en verenigingen, dat het begrip verbonden vennootschappen definieert. De gemachtigde bevestigt dat het eenvoudiger zou zijn om in de begripsomschrijving te verwijzen naar artikel 1:20 uit het voornoemde wetboek.

14. De gemachtigde bevestigt dat in artikel 7, § 3, van het voorontwerp moet worden verwezen naar artikel 6 van het besluit van de Vlaamse Regering van 17 mei 2019 ‘betreffende de opleidingscheques voor werknemers’ (en niet naar het reeds opgeheven besluit van 18 juli 2003 met hetzelfde opschrift) en naar de herstellwet van 22 januari 1985 ‘houdende sociale bepalingen’ (in plaats van naar de niet-bestaande herstellwet van 25 januari 1985 ‘houdende diverse bepalingen’).

15. Artikel 7, § 4, van het voorontwerp vereist dat een intakegesprek plaatsvindt voor de start van de loopbaanbegeleiding. In de memorie van toelichting wordt hierover het volgende bepaald:

“Tegenover dit intakegesprek staat geen vergoeding.”

Volgens de gemachtigde betekent dit dat de loopbaanbegeleider hiervoor geen vergoeding zal kunnen vragen aan de aanvrager en niet enkel dat dit intakegesprek niet in aanmerking komt voor de vergoeding aan de loopbaanbegeleider, bedoeld in artikel 16 van het voorontwerp. Indien dit de bedoeling van de stellers is, moet dit uitdrukkelijk tot uiting komen in de tekst van het voorontwerp.

Artikel 9

16. Artikel 9, eerste lid, van het voorontwerp vereist dat “[u]iterlijk nadat” het intakegesprek is afgelopen en vóór de loopbaanbegeleiding begint, een schriftelijke overeenkomst tussen de loopbaanbegeleider en de aanvrager wordt gesloten. De gemachtigde bevestigt dat “[u]iterlijk nadat” begrepen dient te worden als “voor, tijdens of kort volgend op” het intakegesprek.

⁸ GwH 30 juni 2014, nr. 97/2014, B.14-B.17.3. Uit dit arrest volgt ook dat de decreetgever binnen zijn bevoegdheid voorwaarden van taalkennis kan opleggen, op voorwaarde dat die bestaanbaar zijn met de artikelen 10 en 11 van de Grondwet en met de bepalingen van het recht van de Europese Unie (B.13.2).

⁹ Naar analogie met artikel 76/2, eerste lid, 9°, van de Vlaamse Codex Overheidsfinanciën van 29 maart 2019.

In het licht hiervan en gelet op artikel 7, § 4, van het voorontwerp zijn de woorden “Uiterlijk nadat het intakegesprek, vermeld in artikel 7, § 4, is afgelopen en” overbodig en worden ze beter weggelaten.

Artikel 10

17. Artikel 10 van het voorontwerp vereist dat de loopbaanbegeleider “een wetenschappelijke onderbouwde methodiek” hanteert “die garant staat voor een doelgerichte en effectieve aanpak van de problematieken op het vlak van loopbaanontwikkeling”.

Artikel 23, 3°, van het voorontwerp stelt de niet-naleving van deze verplichting strafbaar. Bijgevolg rijst de vraag of deze verplichting wel in voldoende nauwkeurige, duidelijke en rechtszekerheid biedende bewoordingen is opgesteld om te voldoen aan de vereisten van het strafrechtelijk wettigheidsbeginsel.¹⁰ Hierover bevraagd, antwoordt de gemachtigde dat in het uitvoeringsbesluit zal worden verduidelijkt wat onder deze verplichting dient te worden begrepen. Artikel 10, tweede lid, van het voorontwerp bevat hiertoe een machtiging aan de Vlaamse Regering.

Een delegatie aan de Vlaamse Regering is niet in strijd met het strafrechtelijk wettigheidsbeginsel voor zover deze machtiging voldoende nauwkeurig is omschreven en betrekking heeft op de tenuitvoerlegging van maatregelen waarvan de essentiële elementen vooraf door de decreetgever zijn vastgesteld. Er kan worden aangenomen dat deze voorwaarden vervuld zijn, al zal er bij de tenuitvoerlegging van deze machtiging wel over gewaakt moeten worden dat de betrokken loopbaanbegeleiders op voldoende precieze wijze kunnen weten wat van hen wordt verlangd en dat zij kunnen weten op het ogenblik waarop zij een gedrag aannemen of dat gedrag al dan niet strafbaar is en aan de rechter geen al te grote beoordelingsbevoegd wordt gelaten.¹¹

In het licht van het voorgaande wordt in artikel 10, tweede lid, van het voorontwerp wel beter geschreven dat de Vlaamse Regering de nadere voorwaarden bepaalt (en niet: “kan...bepalen”).

Artikel 12

18. Aan artikel 12 van het voorontwerp moet worden toegevoegd dat de vereiste voorwaarden voor de loopbaanbegeleider gelden “binnen het kader van dit decreet”. De voorwaarden gelden immers enkel als voorwaarden voor het verkrijgen van het in artikel 3 van het voorontwerp bedoelde loopbaankrediet en de in artikel 16 van het voorontwerp bedoelde vergoeding.

¹⁰ Gewaarborgd bij de artikelen 12, tweede lid, en 14 van de Grondwet, in samenhang gelezen met artikel 7, § 1, van het Europees Verdrag voor de rechten van de mens.

¹¹ Zie o.a. GwH 20 oktober 2011, nr. 158/2011.

19. In tegenstelling tot wat geldt in het huidige artikel 5, § 1, tweede lid, 5°, van het besluit van de Vlaamse Regering van 17 mei 2013, zal het niet langer volstaan dat loopbaanbegeleiders over een beroepskwalificatie loopbaanbegeleider beschikken. Artikel 12, eerste lid, 1°, van het voorontwerp bepaalt immers dat zij ook over een bachelor- of masterdiploma moeten beschikken. De Vlaamse Regering wordt krachtens artikel 12, tweede lid, van het voorontwerp gemachtigd om deze diploma's evenals de gelijkstellingen hiermee nader te bepalen.

Volgens de memorie van toelichting kan bij deze gelijkstellingen bijvoorbeeld gedacht worden aan loopbaanbegeleiders die reeds eerder actief waren in het stelsel van loopbaanbegeleiding met loopbaancheques. Uit het voorontwerp zelf volgt evenwel niet dat de Vlaamse Regering zal voorzien in dergelijke overgangsmaatregelen voor loopbaanbegeleiders die vandaag reeds loopbaanbegeleiding aanbieden binnen het huidige regelgevend kader. Het verdient aanbeveling in het voorontwerp een uitdrukkelijke machtiging aan de Vlaamse Regering op te nemen om dergelijke overgangsmaatregelen te nemen.

20.1. Artikel 12, eerste lid, 4°, van het voorontwerp bepaalt dat loopbaanbegeleiders aan de voorwaarde dienen te voldoen dat zij een wetenschappelijke onderbouwde methodiek hanteren.

Deze voorwaarde vormt een nodeloze herhaling van hetgeen reeds in artikel 10 van het voorontwerp is opgenomen. Uit de memorie van toelichting bij artikel 12 van het voorontwerp kan evenwel worden opgemaakt dat artikel 12 niet enkel de voorwaarden vermeldt waaraan de loopbaanbegeleider moet voldoen, maar ook beoogt te bepalen welke gegevens de loopbaanbegeleider moet opgeven bij de voorafgaande registratie, die door artikel 14 van het voorontwerp wordt opgelegd.

Het voorontwerp moet in die zin worden aangevuld, en dit het best in artikel 14 van het voorontwerp.

20.2. Wat betreft de vereiste wetenschappelijk onderbouwde methodiek, verklaart de gemachtigde het volgende:

“De loopbaanbegeleider kan bij de registratie één of meerdere methodieken aangeven en aanpassen indien deze in de loop van de tijd wijzigt. In de voorziene IT-applicatie zal de loopbaanbegeleider in real life de methodiek kunnen wijzigen.”

Het verdient aanbeveling deze verduidelijking in de memorie van toelichting op te nemen.

Artikel 13

21. Artikel 13 van het voorontwerp heeft betrekking op de voorwaarden waaraan loopbaanbegeleiders die rechtspersoonlijkheid hebben, dienen te voldoen. Er wordt bepaald dat zij dienen te voldoen aan “de voorwaarden, vermeld in artikel 12”. Het is evenwel niet mogelijk voor een rechtspersoon om te voldoen aan alle voorwaarden, vermeld in artikel 12, met name wat de diploma- en beroepskwalificatievereiste betreft.

Hierop gewezen, stelt de gemachtigde voor om het artikel als volgt te herformuleren:

“**Art. 13.** Als de loopbaanbegeleiders rechtspersoonlijkheid hebben, voldoen ze aan al de volgende voorwaarden:

1° Ze zijn opgericht volgens de rechtsregels van de lidstaat van vestiging;

2° Ze verkeren niet in staat van faillissement of in staat van kennelijk onvermogen, of maken geen voorwerp uit van een procedure tot faillietverklaring of een gelijkaardige wetgeving in de lidstaat van vestiging;

3° Ze zijn geen achterstallige belastingen, boeten of intresten verschuldigd, of zijn geen socialezekerheidsbijdragen, met sociale zekerheid gelijkgestelde bijdragen, boeten of intresten, verschuldigd aan de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid.

De zaakvoerder, exploitant of verantwoordelijke van de rechtspersoon of haar aangestelde of lasthebber die de loopbaanbegeleiding verleent, voldoet aan de voorwaarden, vermeld in artikel 12.”

Het voorontwerp moet in die zin worden aangepast.

Artikel 15

22. Artikel 15, eerste lid, van het voorontwerp bepaalt dat de loopbaanbegeleider zich opnieuw kan registreren “op de dag nadat” de periode van de intrekking van de registratie is afgelopen. Er wordt wellicht bedoeld dat de registratie mogelijk is, “vanaf de dag nadat”, zodat de tekst van het voorontwerp in die zin moet worden aangepast.

23. Artikel 15, derde lid, van het voorontwerp bepaalt dat de periode van de intrekking van registratie in de desbetreffende gevallen “minimaal een dag bedraagt”. Uit de memorie van toelichting blijkt evenwel dat het de bedoeling is dat de betrokkene zich in deze gevallen de volgende dag al opnieuw kan registreren.

Om de bepaling in overeenstemming te brengen met de bedoeling zoals die blijkt uit de memorie van toelichting, moet het woord “minimaal” geschrapt worden uit de tekst.

24. Artikel 15, vijfde lid, van het voorontwerp bepaalt dat de intrekking van registratie drie dagen na de kennisgeving begint. De Vlaamse Regering wordt tevens gemachtigd om de wijze van kennisgeving te bepalen. Aangezien het krachtens artikel 23, 7°, van het voorontwerp strafbaar is om loopbaanbegeleiding te verstrekken in het kader van het aan te nemen decreet, terwijl men niet meer geregistreerd is, zal er bij de uitvoering van deze machtiging over gewaakt moeten worden dat er geen enkele twijfel bestaat over het precieze moment van de kennisgeving en dat deze volstaat om te garanderen dat de betrokkene hier ook effectief kennis van heeft kunnen nemen.

Artikel 16

25. Volgens artikel 17 van het voorontwerp rekent de loopbaanbegeleider aan de aanvrager een door de Vlaamse Regering bepaalde vaste bijdrage aan, die afhankelijk is van de scholingsgraad van de aanvrager. Volgens de gemachtigde zou er in het uitvoeringsbesluit in een hogere eigen bijdrage voorzien worden voor hoog- en middengeschoolden dan voor

kortgeschoolden. Artikel 16 van het voorontwerp, dat betrekking heeft op de vergoeding betaald door de Vlaamse Regering aan de loopbaanbegeleider, bepaalt evenwel niet dat dit bedrag kan variëren. De gemachtigde bevestigt dat het de bedoeling is dat het subsidiebedrag voor elk uur loopbaanbegeleiding voor alle aanvragers hetzelfde is.

Bij gebrek aan een hogere vergoeding door de Vlaamse Regering om de lagere eigen bijdrage te compenseren, bestaat het risico dat loopbaanbegeleiders zullen ontmoedigd worden om loopbaanbegeleiding te verstrekken aan kortgeschoolden. Dit lijkt niet in overeenstemming te zijn met de bedoeling van de adviesaanvrager om “laaggeschoolde professionele actieve personen te stimuleren om aan de slag te gaan met loopbaanvragen en hun loopbaan in handen te nemen”.¹² Het strekt daarom tot aanbeveling om het voorontwerp op dit punt aan een bijkomend onderzoek te onderwerpen.

Artikel 18

26. In artikel 18, tweede lid, van het voorontwerp vervange men de woorden “de professionele actieve persoon” door het woord “de aanvrager”.

Artikel 20

27. Artikel 20 van het voorontwerp regelt de beroepstermijn bij een beroep van de loopbaanbegeleider “tegen de beslissing, vermeld in artikel 14, 15 en 21”.

De artikelen 14 en 15 hebben betrekking op de registratie als loopbaanbegeleider en de intrekking van de registratie, maar vermelden niet uitdrukkelijk dat hieromtrent een beslissing genomen dient te worden. Hierop gewezen, stelt de gemachtigde voor om de bepaling als volgt te redigeren:

“Art. 20. De loopbaanbegeleider kan een beroep instellen tegen de beslissing tot weigering van de registratie, vermeld in artikel 14, en tot intrekking van de registratie, vermeld in artikel 21, van de dienst die de Vlaamse Regering aanwijst, binnen een vervaltermijn van dertig dagen, die ingaat op de dag na de betekening van de beslissing.”

De aldus aangepaste bepaling vereist evenwel dat in artikel 14 van het voorontwerp uitdrukkelijk voorzien wordt in de mogelijkheid tot weigering van de registratie, en op welke gronden de registratie kan worden geweigerd.

Hoofdstuk 7 – Toezicht en sancties (artikelen 21 tot 31)

28. De artikelen 23, 24 en 28 van het voorontwerp verwijzen naar bepalingen van het Strafwetboek.

¹² Zie de toelichting bij artikel 17 uit de memorie van toelichting.

Op 8 april 2026, zal, naar de huidige stand van het recht¹³, het nieuwe Strafwetboek in werking treden. Indien het nieuwe Strafwetboek aldus in werking treedt vóór de inwerkingtreding van het aan te nemen decreet, moeten de verwijzingen ernaar in het voorontwerp worden aangepast.

Gelet hierop moet in de artikelen 23 en 24 van het voorontwerp niet worden bepaald dat de desbetreffende strafbepalingen gelden “met behoud van de toepassing van artikel 269 tot en met 274 van het Strafwetboek”. In het nieuwe Strafwetboek zal weerspanningheid immers geregeld worden in de artikelen 644 tot 646. In artikel 28 van het voorontwerp moet niet worden bepaald dat alle bepalingen van boek 1 van het Strafwetboek, met uitzondering van hoofdstuk V, van toepassing zijn op de inbreuken vermeld in dit decreet. In het nieuwe Strafwetboek wordt de herhaling immers niet langer geregeld in hoofdstuk V maar wel in artikel 60.

Indien het aan te nemen decreet toch in werking zou treden vóór de inwerkingtreding van het nieuwe Strafwetboek kunnen de verwijzingen in de huidige tekst van de artikelen 23, 24 en 28 van het voorontwerp behouden blijven. Er wordt dan het best wel telkens een bepaling toegevoegd die stelt dat vanaf de inwerkingtreding van het nieuwe Strafwetboek de aangepaste verwijzing geldt.

Artikelen 23 en 24

29. De artikelen 23 tot 25 van het voorontwerp voorzien in de strafbaarstelling van bepaalde gedragingen van de aanvrager en de loopbaanbegeleider.

Het beginsel van de evenredigheid van de strafrechtelijke of administratieve sanctie impliceert dat de door de rechter of door de administratieve overheid uitgesproken sanctie in een redelijke verhouding moet staan tot de inbreuk die ermee wordt bestraft, rekening houdend met de elementen van de zaak.¹⁴ Het repressieve beleid waaronder de vaststelling van de ernst van een tekortkoming en de zwaarwichtigheid waarmee zij kan worden bestraft, behoort in beginsel tot de beoordelingsbevoegdheid van de bevoegde wetgever.¹⁵ Wanneer de bevoegde wetgever van oordeel is dat bepaalde gedragingen dienen te worden bestraft, behoort het in beginsel tot zijn beoordelingsbevoegdheid vast te stellen welk gedrag een strafrechtelijke of administratieve sanctie verdient. De door hem gemaakte keuzes moeten evenwel redelijkerwijze worden verantwoord.¹⁶

30.1. Artikel 23 bevat strafbaarstellingen van de miskenning van voorwaarden die gelden om te kunnen genieten van het loopbaankrediet, zowel in hoofde van de aanvrager als in hoofde van de loopbaanbegeleider.

¹³ Zie de wetten van 29 februari 2024 tot invoering van de boeken I en II van het Strafwetboek.

¹⁴ Zie bijv. GwH 18 februari 2016, nr. 25/2016, B.23.2.

¹⁵ Zie bijv. GwH 14 september 2023, nr. 120/2023, B.5.

¹⁶ Zie bijv. GwH 14 januari 2021, nr. 4/2021, B.12.

Deze strafbaarstellingen werpen vragen op zowel wat betreft de toepasbaarheid van de bepalingen als van de evenredigheid van de bestraffing.

Zo stelt artikel 23, 1°, van het voorontwerp het gebruik van het loopbaankrediet strafbaar terwijl niet voldaan is aan de voorwaarden bepaald in of krachtens artikel 5. Dit artikel 5 bepaalt dat de aanvrager zijn aanvraag indient via ‘Mijn Burgerprofiel’ en dat de Vlaamse Regering de aanvraagprocedure bepaalt. Het is niet duidelijk hoe het loopbaankrediet gebruikt kan worden als er daarvoor geen aanvraag werd ingediend.

Rekening houdend met het beginsel van de evenredigheid van de straf, rijst meer in het algemeen de vraag of, gelet op het feit dat verschillende van de inbreuken slechts de voorwaarden betreffen om aanspraak te kunnen maken op het loopbaankrediet en gelet op de beperkte ernst van verschillende van deze inbreuken, het niet volstaat om – zoals thans het geval is onder het besluit van de Vlaamse Regering van 17 mei 2013 – louter te voorzien in administratieve maatregelen, zoals de mogelijkheid om het loopbaankrediet te weigeren of de registratie van de loopbaanbegeleider te weigeren of in te trekken.

Daarbij moet er rekening worden gehouden met het feit dat misdrijven die worden vermeld in artikel 23 van het voorontwerp geen enkel opzet vereisen. In overeenstemming met artikel 7 van het nieuwe Strafwetboek is een misdrijf waarvoor niet uitdrukkelijk een algemeen of bijzonder opzet wordt vereist, en waarvoor niet vereist is dat sprake is van een zware fout, een reglementair misdrijf. Het moreel bestanddeel wordt daarbij vermoed aanwezig te zijn, zodat de loutere niet-naleving van het wettelijke voorschrift de strafbaarstelling met zich meebrengt.¹⁷

30.2. Artikel 23, 5°, van het voorontwerp voorziet in de strafbaarstelling van bepaalde inbreuken begaan door “vertegenwoordigers van rechtspersonen”. Gevraagd om dit begrip te verduidelijken, antwoordde de gemachtigde als volgt:

“Ter verduidelijking lijkt het aangewezen om in artikel 23, 5° expliciet te verwijzen naar het eerste lid van artikel 13. Daarnaast kan worden overwogen om de term ‘vertegenwoordigers’ te vervangen door ‘zaakvoerder, exploitant, verantwoordelijke, aangestelde of lasthebber van rechtspersonen’, in overeenstemming met de voorgestelde aanpassing van artikel 13 van het decreet (zie hiervoor bij vraag over artikel 13).”

Het verdient aanbeveling deze verduidelijking door te voeren.

31.1. Ook artikel 24 van het voorontwerp moet aan een nader onderzoek onderworpen worden in het licht van de evenredigheid en de toepasbaarheid van de strafbepalingen.

Zo wordt in artikel 24, 1°, van het voorontwerp het aanwenden van de vergoeding, vermeld in artikel 16 van het voorontwerp, voor andere doeleinden dan de doeleinden waarvoor de vergoeding is verkregen, strafbaar gesteld. Op grond van artikel 16 van het voorontwerp ontvangt de loopbaanbegeleider voor de aangeboden loopbaanbegeleiding in het kader van het loopbaankrediet een vergoeding van de Vlaamse Regering. Het is niet in te zien hoe de decreetgever

¹⁷ *Parl.St.* Kamer 2022-23, nr. 55-3374/1, 41-42.

zou kunnen bepalen waarvoor de loopbaanbegeleider deze vergoeding moet aanwenden, laat staan dat het decreet hierop straffen zou kunnen stellen.

Indien het de bedoeling is van de stellers om straffen te stellen op het ontvangen van een vergoeding zonder dat de loopbaanbegeleiding wordt uitgevoerd, moet artikel 24 van het voorontwerp in die zin verduidelijkt worden.

31.2. Artikel 24, 3°, van het voorontwerp voorziet in de strafbaarstelling van “personen die hebben nagelaten of geweigerd om de noodzakelijke verklaringen af te leggen of de inlichtingen te verstrekken die ze moeten verstrekken” om het loopbaankrediet of de vergoeding voor het in dit kader verstrekte loopbaanbegeleiding te verkrijgen. Ook hier rijst de vraag, in het licht van het beginsel van de evenredigheid van de straf, of een strafbaarstelling wel wenselijk is en of het niet volstaat dat de administratie over de mogelijkheid beschikt om het loopbaankrediet te weigeren of om de vergoeding te weigeren of terug te vorderen, wanneer de hiervoor vereiste informatie ontbreekt.

31.3. Het is niet duidelijk waarin het onderscheid bestaat tussen de strafbaarstellingen uit artikel 24, 2°, 3° en 4°, van het voorontwerp. Wellicht wordt onder 2° en 3° beoogd strafbaar te stellen de handeling of het nalaten met het oog op het verkrijgen van het loopbaankrediet of de vergoeding, terwijl in 4° het geval wordt beoogd waarin het loopbaankrediet of de vergoeding werd verkregen. Het verdient aanbeveling dit, minstens in de memorie van toelichting, te verduidelijken.

32. Artikel 24, 5°, 6° en 7°, van het voorontwerp stelt vormen van valsheid of bedrog strafbaar wanneer deze worden gepleegd om het loopbaankrediet of de vergoeding ten onrechte te verkrijgen of te behouden.

Het nieuwe Strafwetboek bevat de strafbaarstelling van onder meer valsheid in geschriften, bedrog en oplichting of informaticabedrog. Deze misdrijven worden bestraft met een straf van niveau 3.¹⁸ De stellers van het voorontwerp moeten nagaan of het nuttig is de specifieke bepalingen in het voorontwerp, die gekoppeld worden aan het bijzonder opzet om het loopbaankrediet of de vergoeding ten onrechte te verkrijgen of te behouden, uitdrukkelijk op te nemen en of ze willen afwijken van de op grond van het algemeen strafrecht geldende strafmaat.

Artikel 25

33. Aangezien artikel 25 van het voorontwerp betrekking heeft op de maximale straf, moet het woord “kan” worden vervangen door het woord “wordt”, en moet het woord “worden” worden weggelaten.

¹⁸ Overeenkomstig artikel 36 nieuw Sw. bestaat de straf van niveau 3 in beginsel uit een gevangenisstraf van meer dan drie jaar tot ten hoogste vijf jaar of een behandeling onder vrijheidsberoving van meer dan twee jaar tot ten hoogste vier jaar.

Artikel 26

34. Artikel 26 van het voorontwerp bepaalt dat de werkgever burgerrechtelijk aansprakelijk is voor de betaling van de geldboetes waartoe zijn lasthebbers of aangestelden zijn veroordeeld. De gemachtigde bevestigt dat deze bepaling enkel de werkgever van de loopbaanbegeleider, indien de loopbaanbegeleider een werknemer is, beoogt en niet de werkgever van de aanvrager. Ter wille van de rechtszekerheid dient dit verduidelijkt te worden in de tekst van het voorontwerp.

Artikelen 29 en 30

35. Artikel 30 van het voorontwerp voorziet in de mogelijkheid voor de Vlaamse Regering om personen uit te sluiten van het voordeel van het loopbaankrediet of van de vergoeding voor loopbaanbegeleiding verricht in dit kader, voor een periode van maximaal twaalf of vierentwintig maanden naargelang een administratieve sanctie opgelegd wordt voor een inbreuk als vermeld in het ontworpen artikel 13/11, § 1, of het ontworpen artikel 13/11, § 2, van het decreet van 30 april 2004 ‘houdende sociaalrechtelijk toezicht’¹⁹ (artikel 39 van het voorontwerp). Artikel 29 van het voorontwerp voorziet daarentegen niet in een gelijkaardige differentiatie bij veroordeling of vaststelling van schuld voor een inbreuk als bedoeld in artikel 23 en 24 van het voorontwerp. In beide gevallen kan de Vlaamse Regering personen van deze voordelen uitsluiten voor een periode van maximaal vierentwintig maanden.

Dit is evenwel in strijd met het gelijkheidsbeginsel, dat in beginsel vereist dat bij administratieve en strafrechtelijke sancties een parallellisme bestaat tussen de maatregelen tot individualisering van de sanctie.²⁰ Aangezien het ontworpen artikel 13/11, § 1, van het decreet ‘houdende sociaalrechtelijk toezicht’ en artikel 23 van het voorontwerp betrekking hebben op dezelfde inbreuken, valt het niet redelijk te verantwoorden waarom de maximale duur van de uitsluiting louter zou variëren naargelang er voor dezelfde feiten gekozen wordt voor handhaving via strafrechtelijke of administratieve sancties. De maximale duurtijden van de uitsluiting naargelang voor de ene of de andere weg gekozen wordt, dienen bijgevolg op elkaar afgestemd te worden.

Artikel 30

36. Zoals reeds vermeld, voorziet artikel 30 van het voorontwerp in de mogelijkheid voor de Vlaamse Regering om personen uit te sluiten van het genot van het loopbaankrediet of van de vergoeding voor loopbaanbegeleiding verricht in dit kader wanneer een administratieve sanctie werd opgelegd voor een inbreuk op het aan te nemen decreet. Wat de vergoeding betreft, vloeit een

¹⁹ Decreet van 30 april 2004 ‘tot uniformisering van de toezichts-, sanctie- en strafbepalingen die zijn opgenomen in de regelgeving van de sociaalrechtelijke aangelegenheden, waarvoor de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest bevoegd zijn’, aangehaald als ‘decreet houdende sociaalrechtelijk toezicht’.

²⁰ Zie bijvoorbeeld GwH 23 januari 2019, nr. 8/2019, B.6.

dergelijke mogelijkheid tot uitsluiting voor een periode van maximaal twaalf maanden reeds voort uit artikel 26/1 van het decreet ‘houdende sociaalrechtelijk toezicht’.

Ondervraagd over de verhouding tussen beide bepalingen, stelt de gemachtigde voor om artikel 30 aan te passen zodat hierin uitdrukkelijk bepaald wordt dat deze bepaling geldt in afwijking van artikel 26/1 van het decreet ‘houdende sociaalrechtelijk toezicht’.²¹ Hiertegen bestaat geen bezwaar.

37. Zoals de gemachtigde bevestigt, is artikel 30, eerste lid, van het voorontwerp, dat bepaalt dat de administratieve geldboete op grond van inbreuken op het aan te nemen decreet wordt opgelegd conform het decreet ‘houdende sociaalrechtelijk toezicht’, overbodig. Dit vloeit immers reeds voort uit de toevoeging van het aan te nemen decreet aan de lijst in artikel 2, § 1, van het decreet ‘houdende sociaalrechtelijke toezicht’ (artikel 38 van het voorontwerp).

Artikel 30, eerste lid, van het voorontwerp wordt het best weggelaten.

Artikel 34

38. Artikel 34, tweede lid, 2°, van het voorontwerp voorziet in de verwerking van bepaalde persoonsgegevens van de loopbaanbegeleider “voor de uitbetaling van het loopbaankrediet”.

Deze gegevens worden evenwel verwerkt voor de uitbetaling van de vergoeding aan de loopbaanbegeleider, bedoeld in artikel 16 van het voorontwerp. De ontworpen bepaling moet worden aangepast.

39. Artikel 34, derde lid, van het voorontwerp bepaalt dat de “persoonlijke kenmerken” van de aanvrager en de loopbaanbegeleider worden verwerkt. Er moet worden verduidelijkt welke persoonsgegevens hiermee worden bedoeld.

Artikel 35

40. De toevoeging “(RSVZ)” in artikel 35, eerste lid, 1°, f), en 2°, g), van het voorontwerp heeft weinig zin en wordt beter weggelaten.

41. Artikel 35, eerste lid, 2°, k), van het voorontwerp bepaalt dat “de fiscale of schulden” van de loopbaanbegeleider worden uitgewisseld met de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid. De woorden “fiscale of” moeten ofwel geschrapt,²² ofwel aangevuld worden.

²¹ In tegenstelling tot artikel 26/1 van het decreet ‘houdende sociaalrechtelijk toezicht’, voorziet artikel 30 van het voorontwerp in een differentiatie qua duurtijd van de uitsluiting en in een verdubbeling bij herhaling.

²² Wellicht betreft het hier de schulden bedoeld in artikel 13, 3°, van het voorontwerp, en zijn deze woorden bijgevolg overbodig.

42. Artikel 35, tweede lid, van het voorontwerp bepaalt dat de desbetreffende persoonsgegevens “worden uitgewisseld met tussenkomst van de bevoegde dienstenintegrator als dat van toepassing is”. De gemachtigde bevestigt dat het gaat om de dienstenintegrator als vermeld in artikel 2, 3°, van het decreet van 13 juli 2012 ‘houdende de oprichting en organisatie van een Vlaamse dienstenintegrator’. Dit wordt het best in de tekst van het voorontwerp verduidelijkt.

Artikel 36

43. In artikel 36, tweede lid, van het voorontwerp schrijve men “weigering van betaling” in de plaats van “weigering”.

Artikel 39

44. Het is zinloos om de wetshistoriek van een regeling waarin een nieuw artikel wordt ingevoegd weer te geven. De woorden “het laatst gewijzigd bij het decreet van (datum)” dienen daarom geschrapt te worden uit de inleidende zin van artikel 39 van het voorontwerp.

45. Zoals is opgemerkt bij artikel 24 van het voorontwerp, is het niet duidelijk waarin het onderscheid bestaat tussen de omschrijving van de inbreuken in het ontworpen artikel 13/11, § 1, 2°, 3° en 4°, van het decreet ‘houdende sociaalrechtelijk toezicht’. Dat moet worden verholpen.

Artikel 41

46. Het verdient aanbeveling om in het ontworpen artikel 107ter, 3°, van de herstellwet van 22 januari 1985 ‘houdende sociale bepalingen’ te verwijzen naar het “gepersonaliseerd attest van een geregistreerd loopbaanbegeleider, als vermeld in artikel 7, § 3, van het decreet van (datum) over het loopbaankrediet”.

Artikel 43

47. Zowel het eerste als het tweede lid van artikel 43 van het voorontwerp bepalen dat deze overgangsmaatregelen gelden “[m]et behoud van de toepassing van artikel 4 van dit decreet”.

Gevraagd om dit “behoud van toepassing” toe te lichten, antwoordt de gemachtigde dat “professioneel actieve personen die reeds een loopbaancheque hebben genoten in kader van het stelsel van loopbaanbegeleiding door loopbaancheques, (...) nog (beperkt) beroep [kunnen] doen op loopbaankrediet, mits ze voldoen aan de voorwaarden gesteld in artikel 4”. Aangezien deze zinsnede dus enkel relevant is voor de toepassing van het tweede lid, kan deze als overbodig worden geschrapt in het eerste lid.

Artikel 44

48. Artikel 44 van het voorontwerp machtigt de Vlaamse Regering om de datum van inwerkingtreding van het aan te nemen decreet te regelen. Om te vermijden dat deze delegatie aan de Vlaamse Regering op gespannen voet staat met het beginsel bedoeld in artikel 20 BWHI, volgens hetwelk zij de decreten niet mag schorsen en evenmin vrijstelling van hun uitvoering mag verlenen, dient een uiterste datum te worden bepaald waarop het decreet in werking treedt indien de Vlaamse Regering zou nalaten binnen een redelijke termijn de datum van inwerkingtreding ervan vast te stellen.

Slotopmerking

49. Artikel 5, § 1/1, 13°, b), van het decreet van 7 mei 2004 ‘tot oprichting van het publiekrechtelijk vormgegeven extern verzelfstandigd agentschap 'Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding'’(hierna: VDAB) bepaalt thans onder meer dat de VDAB als taak heeft om loopbaanbegeleiding zoals bepaald door het besluit van de Vlaamse Regering van 17 mei 2013 te organiseren. Deze bepaling zal moeten worden aangepast aangezien de VDAB onder het stelsel van het loopbaankrediet niet langer een dergelijke rol zal vervullen.

Het voorontwerp moet in die zin worden aangevuld.

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

Greet VERBERCKMOES

Wouter PAS